

2. Кайс З.В. Залучення соціальних інститутів до графіті-дискурсу як шлях подолання вандалізму: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра. с-г. наук : 26.03.2013. – Київ, 2013. – 39 с.

3. Як вироджується графіті (Трансформації культури аерозольного балону) // Філософія і політологія в контексті сучасної культури. – Київ, 2017. – Вип. 2. – С. 123–130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/filipol_2017_2_18

4. Ніколенко О. Стіни та вагони: Гайд по знаковим графіті-артистам України. URL: <https://donttakefake.com/steny-i-vagony-gajd-po-znakovym-graffiti-artistam-ukrainy/>

5. Гавриш І.С. Муралі та графіті в сучасній Україні: особливості та відмінності. Культура України. Серія : Культурологія. – Київ, 2018. – Вип. 62. – С. 235-244. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Kukl_2018_62_25

Кубах Л.В.

студент,

Київський університет імені Бориса Грінченка

АНТИЧНІ МІФИ ПРО СОН

Мотив сну присутній ще античних міфах, в яких Тартар, нарікається богом мороку. Що конкретно він втілює незрозуміло. Або ж це простір, що таїться в недрах землі, або якась велика бездна, що має день, який оточує в три ряди ніч. В Тартар зверху проникають в недра землі та моря.

«У таратарі живе й богиня ночі – Нікта,

Її оселя в мороці згубилась.

Можливо, з нею і сини-близняти:

Танатос, чорний і крилатий, Демон смерті,

Й Гіпноз, що сон всім людям навіває,

Та син його Морфей, бог сновидіння» [2, с. 30].

Біля трону Аїда, бога царства похмурого, завжди знаходився юний бог сну Гіпноз, якого завжди зображували з рогом сновидінь в руках. Він нечутно носить на своїх крилах над землею з маківками в руках і лле з рога снотворний напій. Згідно міфів, йому не можуть опиратися ні смертні, ні боги, ні навіть громовержець. Зевс:

Витають у похмурому царстві Аїда і боги сновидінь. Є серед них боги, які дають віщі і радісні сновидіння, але є боги і страшних,

гнітючих сновидінь, що лякають і мучать людей. Є боги і облудних снів, вони вводять людину в оману і часто ведуть її до загибелі [1, с. 16].

Гіпнос в грецькій міфології персоніфікація сну, бог сну, син Ночі та брат Смерті, богинь судьби мойр. За словами Гесіода, на сон та смерть ніколи не звертає уваги Геліос. Гіпнос спокійний, тихий та прихильний до людей на протигагу безпощадній Смерті. У Гомера Гіпнос живе на острові Лемнос, де Гера задумала повстати проти Зевса умовивши Гіпноса усипити Зевса поки та переслідувала. Геракла. Від гніву Зевса Гіпнос був врятований своєю матір'ю, яку Зевс не наважився образити. Боячись Зевса Гіпнос перетворюється в птаха і вдруге наганя сну на Зевса звабленого Герою, щоб дати ахійцям можливість перемогти в битві. В нагороду за допомогу Гера обіцяє за жінку Гіпносу наймолодшу з хасид – Пасифію. Овідій в «Метаморфозах» описує печеру в Кімерійській землі, де живе Гіпнос, де панують вічні сумірки та звідки витікає рог забуття. В печері на прекрасному ложе спочиває Гіпнос [3, с. 305].

За іншими джерелами сон живе на краю заходу куди не досягають сонячні промені. Там є печера де живе гіпнос. Перед входом цвітуть маки і росте безліч тра. Із соку яких ніч вичавлює сон. Посеред печери стоїть ложе з чорного дерева, встелене яким пухом. На ньому спить Гіпнос, а навколо нього – різні сновидіння. Його зображують юнаком, який усміхається, тримає в руці квітку маку. Іноді він зображений з крилами за плечима, як у Гермеса.

Один з синів Гіпносу (сну) Морфей – бог сновидінь в грецькій міфології зображений в іпостасі крилатого створіння.приймаючи різні людські форми, він являється людям увісні. Овідій малюючи печеру Гіпноса в Кімерійській землі, серед сонму синів цього богу виділяє трьох: наслідую чого людям та його братів що перевтілюються в тварин і явищ природи [4, с. 176].

Список використаних джерел:

1. Кун М.А. Легенди і міфи Стародавньої Греції. – Київ, 416 с.
2. Пашенко В.І., Пашенко Н.І. Світ міфів та легенд. – Київ: Либідь, 2007. – 370 с.
3. Токарев С.А. Мифы народов мира. Энциклопедия. Том. 1. – Київ: «Советская Энциклопедия», 1987. – 671 с.
4. Токарев С.А. Мифы народов мира. Энциклопедия. Том. 2. – Київ: «Советская Энциклопедия», 1987. – 712 с.